

РЕШЕНИЕ

№ 1415

гр. София, 14.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 19.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **5999** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във вр. с чл. 145 -178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба Л. С. Я. – управител на „Диагностично-консултативен център ХХVIII - София“ ЕООД,[ЕИК], с адрес в [населено място], [улица], чрез адв.Д. Т., срещу Решение №1040-21-260 от 20.05.2024 г. на Директора на НОИ С. град, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане №РЖ-5-21-01579604/18.04.2024 г. на Ръководител по контрола на разходите ДОО за събиране на сумите по Ревизионен акт за начет № РА-5-21-01575129/05.04.2024 г., в общ размер на 12 683,37 лв., от които главница - в размер на 11 871,96 лв. и лихва - в размер на 811,41 лв.
Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт и потвърденото с него разпореждане, като счита, че същите са постановени в разрез с материалноправните разпоредби, при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, несъответствие с целта на закона и неспазване на законоустановената форма. Счита че прехвърлянето на отговорността за контрола по изплащане на обезщетенията от ДОО изцяло върху осигурителя противоречи на законовите норми на Българското и Европейското законодателство, правилата за контрол за разходване на държавни средства, етичните правила и добрите нрави. Посочва, че сумата по акта за начет е платена изцяло по сметка на ТП на НОИ – С. град. Моли съда за отмяна на оспорения административен акт и потвърдения с него РАН.

В съдебно заседание жалбоподателя се представлява от надлежно упълномощен

процесуален представител - адв. Т., който заявява че поддържа подадената жалба по изложените в нея съображения. Депозира писмени бележки развиващи подробно доводите изложени в жалбата. Претендира разноски съгласно представен списък на разноските.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ С.-град, представлява се от юрк. П., който оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена, като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, не изразяват становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 57-ми състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед СЗ-5- 21-01570301/27.03.2024 г. на ръководителя на ТП на НОИ С.-град е възложено извършване на частична ревизия по разходите на ДОО на „Диагностично-консултативен център ХХVIII-С.“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] от контролен орган на ТП на НОИ - С. град. При ревизията е установено, че осигурителят е нарушил чл. 42, ал. 3 от КСО, вр. с чл.1, ал. 2 и чл. 8 от НПОПДОО.

В тази връзка на „Диагностично-консултативен център ХХVIII София“ ЕООД,[ЕИК] е съставен Ревизионен акт за начет (РАН) № РА-5-21-01575129/05.04.2024 г. на контролен орган на ТП на НОИ С.-град за причинени щети на ДОО от неправомерно изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност поради общо заболяване - сума в размер 12 683.37 лв., от които 11 871.96 лв. - главница и 811.41 лв. - лихва, начислена на основание чл.113 от КСО за периода от 01.06.2023 г. до 30.11.2023 г.

Ревизионния акт за начет (РАН) № РЛ-5-21-01575129/05.04.2024г. на контролен орган на ТП на НОИ - С. град е връчен на осигурителя на 05.04.2024 г. С Възражение вх. № 1012-40-105/11.04.2024 г. осигурителя е оспорил ревизионния акт в регламентирания 7-дневен срок по чл. 110, ал. 2 от КСО. В срока определен в чл. 26, ал. 3 от Инструкция № 1 от 03.04.2015г. на Управителя на НОИ, с мотивирано заключение изх.№ 1012-40-105# 1 от 16.04.2027 г. на главен инспектор по осигуряването ревизионния акт е потвърден, като на основание чл. 110, ал. 3 от КСО е посочено да бъде издадено разпореждане за събиране на сумите по издадения ревизионен акт.

За да постанови РАН, административният орган е установил следното:

Съгласно данните от Търговския регистър (ТР) с Решение № 1 от 10.04.2000 г. е регистриран осигурител „Диагностично-консултативен център (ДКЦ) ХХVIII С.“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място]. [улица], с управител И. Й. Н. и едноличен собственик на капитала Столична Община.

С Решение № 132 от 06.02.2009 г. на Столичен общински съвет е утвърден дружествения договор на ДКЦ ХХVIII - С. ЕООД и е възложено на кмета на Столична община да сключи договор за възлагане управление на „Диагностично-консултативен център ХХVIII“ ЕООД с И. Й. Н. - временно, до провеждане на конкурс, в съответствие с разпоредбите на чл. 14 от Наредба № 9/26.06.2000 г. на министъра на здравеопазването за условията и реда за провеждане на конкурси за възлагане на управлението на лечебни заведения по Закона за лечебните заведения.

С Решение № 240 от 06.04.2023 г. на Столичен общински съвет е възложено на Кмета на Столична община да сключи договор за управление на „Диагностично-консултативен център ХХVIII “ЕООД с д-р Л. Я. за срок от три години, въз основа на проведен конкурс.

На 01.06.2023 г. за управител на „Диагностично-консултативен център XXVIII“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е вписан д-р Л. Я..

При извършената в хода на проверката проверка на дневника за приети документи по реда па чл. 6 от НПОПДОО е установено, че И. Й. Н. е представил на осигурителя болнични листове, както следва: болничен лист № № № 122022331071 1 за периода от 18.05.2023г. до 16.06.2023г. с причина „злополука-нетрудова“; 1220223316815 за периода от 17.06.2023г. до 16.07.2023г. с причина „злополука-нетрудова“; E20223316917 за периода от 17.07.2023г. до 10.08.2023г. с причина „злополука-нетрудова“; E20232121397 за периода от 11.08.2023 г. до 09.09.2023 г. с причина „общо заболяване“; 120231808324 за периода от 10.09.2023г. до 24.09.2023г. с причина „общо заболяване“; E20231808448 за периода от 25.09.2023г. до 04.10.2023г. с причина „общо заболяване“; E20232961390 за периода от 05.10.2023г. до 05.11.2023г. с причина „общо заболяване“; E20231808587 за периода от 06.11.2023г. до 10.11.2023г. с причина „общо заболяване“ ; E20231810361 за периода от 11.11.2023г. до 01.12.2023г. с причина „общо заболяване“; E20231810385 за периода от 02.12.2023г. до 31.12.2023г. се причина „общо заболяване“ и E20231810547 за периода от 01.01.2024г. до 30.01.2024г. с причина „общо заболяване“.

В ТП на НОИ С.-град с вх. № Р14-21-000-00-[ЕГН]/18-5-2023 г. от осигурителя ДКЦ XXVIII - С. ЕООД, ЕИК[ЕИК] е представено Удостоверение - Приложение № 9 /към чл.8 от НПОПДОО/ по б.л.№ E20223316711 за периода от 18.05.2023 г. до 16.06.2023 г., като в т. 1 е удостоверено, че към деня на настъпване на временната неработоспособност лицето е осигурено за съответния риск; в т. 4. че лицето е осигурено с код на вид осигурен съгласно Декларация образец № 1 „Данни за осигуреното лице“ -10; в т. 9, че за периода от 18.05.2023 г. до 31.05.2023 г. лицето има право на парично обезщетение за 9 работни дни, а за периода от 01.06.2023г. до 16.06.2023г. на 12 работни дни.

С ведомост от 29.05.2023г. по декларираната платежна сметка на лицето И. Й. Н. - временно изпълняващ длъжността управител на дружеството, е изплатено парично обезщетение за м.05.2023г. за 6 работни дни в размер на 765.93 лв.

С ведомост от 19.06.2023г. по декларираната платежна сметка на лицето е изплатено парично обезщетение за м.06.2023г. за 12 работни дни в размер на 1 531,86 лв.

С вх. № Р14-21 -000-00-[ЕГН]/12.07.2023 г. в ТП на НОИ С.-град от осигурителя е представено Удостоверение-Приложение № 9 /към чл.8 от НПОПДОО /, като в раздел 11 в т. 2 е удостоверено, че считано от 01.06.2023г. правоотношение/осигуряването на лицето е прекратено.

С вх. № Р-14-21-000-00-[ЕГН]/24.07.2023г. осигурителят е представил в ТП на НОИ-С. [населено място]-Приложение № 9 по б.л. № E20223316815 за периода от 17.06.2023 г. до 16.07.2023г., като е удостоверил в т. 1, че към деня на настъпване на временната неработоспособност лицето не е осигурено за съответния риск; в т. 4, че лицето е осигурено с код за вид осигурен съгласно Декларация образец № 1 „Данни за осигуреното лице“ -10, в т. 7- че от 01.06.2023г. правоотношението е прекратено, а в т. 9 - че за периода от 17.06.2023г. до 30.06.2023г. лицето има право на парично обезщетение за 10 работни дни и за периода от 01.07.2023г. до 16.07.2023г. на 10 работни дни.

С ведомост от 31.07.2023 г. по декларираната платежна сметка на лицето е изплатено парично обезщетение за м.06.2023 г. за 10 работни дни в размер на 1276.55 лв. и за м.07.2023 г. за 10 работни дни в размер на 1276.55 лв.

С вх. № Р-14-21-000-00-[ЕГН]/01.08.2023г. осигурителят е представил в ТП на НОИ-С. [населено място]-Приложение № 9 по б.л. № Е20223316917 за периода от 17.07.2023г. до 10.08.2023г., като е удостоверил в т.1, че към деня на настъпване на временната неработоспособност лицето не е осигурено за съответния риск; в т.4. че лицето е осигурено с код за вид осигурен съгласно Декларация образец № 1 „Данни за осигуреното лице" 10; в т.7- че от 01.06.2023г. правоотношението е прекратено, а в т. 9, че за периода от 17.07.2023г. до 31.07.2023г. лицето има право на парично обезщетение за 11 работни дни и за периода от 01.08.2023 г. до 10.08.2023 г. на 8 работни дни.

С ведомост от 07.08.2023 г. по декларираната платежна сметка на лицето е и изплатено парично обезщетение за м.07.2023г. за 11 работни дни в размер на 1404.21 лв.

С ведомост от 14.08.2023г. по декларираната платежна сметка на лицето е изплатено парично обезщетение за м.08.2023г. за 8 работни дни в размер на 1021.24 лв.

С вх. № Р-14-21-000-00-[ЕГН]/12.10.2023г., осигурителят е представил в ТП на НОИ-С. [населено място]-Приложение № 9 по б.л. № Е20232121397 за периода от 11.08.2023 г. до 09.09.2023г., като в т. 1. е посочено, че към деня на настъпване на временната неработоспособност лицето не е осигурено за съответния риск: в т.4, че лицето е осигурено с код за вид осигурен съгласно Декларация образец № 1“Данни за осигуреното лице" – „10"; в т.7- че от 01.06.2023г. правоотношението или осигуряването е прекратено, а в т. 9. че за периода от 11.08.2023г. до 31.08.2023г. лицето има право на парично обезщетение за 15 работни дни и за периода от 01.09.2023г. до 09.09.2023г. на 5 работни дни.

С ведомост от 18.10.2023г. по декларираната платежна сметка на лицето е изплатено парично обезщетение за м.08.2023г. за 15 работни дни в размер на 1914.83 лв. и за м.09.2023г. за 5 работни дни в размер на 638.28 лв.

С вх. № Р-14-21-000-00-[ЕГН]/12.10.2023г. осигурителят е представил в ТП на НОИ-С. [населено място]-Приложение № 9 по б.л. № Е20231808324 за периода от 10.09.2023г. до 24.09.2023г., като е удостоверил в т.1, че към деня на настъпване на временната неработоспособност лицето не е осигурено за съответния риск; в т.4. че лицето е осигурено с код за вид осигурен съгласно Декларация образец № 1 „Данни за осигуреното лице" 10; в т.7. че от 01.06.2023г. правоотношението или осигуряването е прекратено: а в т. 9 - че за периода от 10.09.2023 г. до 24.09.2023г. лицето има право на парично обезщетение за 9 работни дни.

С ведомост от 18.10.2023г. по декларираната платежна сметка на лицето е изплатено парично обезщетение за м.09.2023г. за 9 работни дни в размер на 1148.90 лв.

С вх. № Р-14-21-000-00-[ЕГН]/05.11.2023г.“ ДКЦ ХХVIII – София“ ЕООД е представил в ТП на НОИ-С. [населено място]- Приложение № 9 по б.л. №Е20231808448 за периода от 25.09.2023г. до 04.10.2023г., като е удостоверил в т. 1. че към деня на настъпване на временната неработоспособност лицето не е осигурено за съответния риск: в т. 4- че лицето е осигурено с код за вид осигурен съгласно Декларация образец № 1 „Данни за осигуреното лице" -10, в т. 7- че от 01.06.2023г. правоотношението е прекратено, а в т. 9 че за периода от 25.09.2023г. до 30.09.2023г. лицето има право на парично обезщетение за 5 работни дни и за периода от 01.10. 2023 г. до 04.10.2023г. на 3 работни дни.

С ведомост от 08.11.2023г. по декларираната платежна сметка на лицето е изплатено парично обезщетение за м.09.2023г. за 5 работни дни в размер на 638.28 лв. и за м.

10.2023г. за 3 работни дни в размер на 382.97 лв.

С вх. № Р-14-21-000-00-[ЕГН]/05.11.2023г. дружеството е представило в ТП на НОИ-С. [населено място]-Приложение № 9 по б.л. № Е20232961390 за периода от 05.10.2023г. до 05.11.2023г., като в т.1 е посочено, че към деня на настъпване на временната работоспособност лицето не е осигурено за съответния риск; в т.4. че лицето е осигурено с код за вид осигурен съгласно Декларация образец № 1 „Данни за осигуреното лице" - „10"; в т.7- че от 01.06.2023 г. правоотношението или осигуряването е прекратено, а в т.9- че за периода от 05.10.2023г. до 31.10.2023г. лицето има право на парично обезщетение за 19 работни дни и за периода от 01.11.2023г. до 05.11.2023г. на 3 работни дни.

С ведомост от 13.11.2023г. по декларираната платежна сметка на лицето е изплатено парично обезщетение за м.10.2023г. за 19 работни дни в размер на 2425,45 лв. и за м.11.2023г. за 3 работни дни в размер на 382.97 лв.

С вх. № Р-14-21-000-00-[ЕГН]/07.12.2023г. осигурителят е представил в ТП на ПОИ-С. [населено място]-Приложение № 9 по б.л. № Е20231808587 за периода от 06.11.2023г. до 10.11.2023г., като е удостоверил в т. 1, че към деня на настъпване на временната неработоспособност лицето е осигурено за съответния риск; в т.4, че лицето е осигурено с код за вид осигурен съгласно декларация образец № 1 „Данни за осигуреното лице" - „01": в т.7. че от 01.06.2023г. правоотношението или осигуряването е прекратено; в т.9. че за периода от 06.11.2023г. до 10.11.2023г. лицето има право на парично обезщетение за 5 работни дни.

С ведомост от 13.12.2023г. по декларираната платежна сметка на лицето е изплатено парично обезщетение за м.11.2023г. за 5 работни дни в размер на 638.30 лв.

С вх. № Р-14-21-000-00-[ЕГН]/27.12.2023г. осигурителят е представил в ТП на ПОП-С. [населено място]-Приложение № 9 по б.л. № Е20231810361 за периода от 01.11.2023г. до 01.12.2023г., като е удостоверил в т. 1, че към деня на настъпване на временната неработоспособност лицето не е осигурено за съответния риск; в т.4. че лицето е осигурено с код за вид осигурен съгласно Декларация образец № 1 „Данни за осигуреното лице"- „10"; в т.7- че от 30.06.2023г. правоотношението или осигуряването е прекратено; в т.9. че за периода от 11.11.2023г. до 30.11.2023г. лицето има право на парично обезщетение на 0 работни дни и за м. 12.2023г. за периода от 01.12.2023г. до 01.12.2023г. на 0 работни дни. На лицето не е изплащано парично обезщетение за временна неработоспособност.

С вх. № Р-14-21 -000-00-[ЕГН]/27.12.2023г. ДКЦ XXVIII - С. ЕООД е представил в ТП на НОИ С. [населено място]- Приложение №9 по б.л.№ Е20231810385 за периода от 02.12.2023г. до 31.12.2023г., като е удостоверил в т. 1, че към деня на настъпване на временната неработоспособност лицето не е осигурено за съответния риск; в т.4. че лицето е осигурено с код за вид осигурен съгласно декларация образец № 1 „Данни за осигуреното лице" - „10"; в т.7- че от 30.06.2023г. правоотношението е прекратено; в т. 9, че за периода от 02.12.2023г. до 31.12.2023г. лицето има право на парично обезщетение за 0 работни дни. На лицето не е изплащано парично обезщетение за временна неработоспособност.

С вх. № Р-14-21-000-00-[ЕГН]/09.02.2024г. осигурителят е представил в ТП на НОИ-С. [населено място]-Приложение № 9 по б.л. № Е202318110547 за периода от 01.01.2024 г. до 30.01.2024 г., като е удостоверил в т.1, че към деня на настъпване на временната неработоспособност лицето не е осигурено за съответния риск; в т. 1.1. че лицето е по срочно правоотношение до 01.06.2023г.; в т.4. че лицето е осигурено с код

за вид осигурен съгласно декларация образец № 1 „Данни за осигуреното лице" - „10"; в т. 9, че за периода от 01.01.2024г . до 30.01.2024 г. лицето има право на парично обезщетение за 0 работни дни. На лицето не е изплащано парично обезщетение за временна неработоспособност.

При извършена проверка на разплащателната ведомост/фиш за м.05.2023г. е установено, че на Н. е начислено и изплатено трудово възнаграждение за 11 работни дни- 3 дни по реда на чл. 40. ал. 5 от КСО и 6 дни във временна неработоспособност.

При извършената проверка в информационната система на НОИ е установено, че на 27.06.2023 г. осигурителят е подал данни по чл.5, ал.4 от КСО за Н. за м.05.2023г. с вид осигурен „10". като е отразил 11 работни дни- 3 дни по реда на чл. 40, ал. 5 от КСО и 6 дни във временна неработоспособност.

В резултат на извършената проверка контролния орган е стигнал до заключението, че Н. има право на парично обезщетение за временна неработоспособност от 18.05.2023г. до 30.06.2023 г. поради обстоятелството, че от 01.06.2023г. за Управител на „ДКЦ ХХVIII - С. ЕООД е вписан д-р Л. Я.. Поради което на лицето И. Й. Н. неправомерно е изплатено парично обезщетение в нарушение на чл. 42, ал. 3 от КСО, чл.1, ал. 2 и чл. 8 от НПОПДОО.

На основание чл. 110, ал. 3 от КСО и в законоустановения срок е постановено Разпореждане № РЖ-5-21-01579604/18.04.2024 г. на ръководителя на контрола по разходите ма ДОО за събиране на сумата по РАН.

С жалба вх. № 1012-21-485/29.04.2024г. осигурителя „Диагностично-консултативен център ХХVIII-София“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е обжалвал постановеното Разпореждане.

С Решение №1040-21-260 от 20.05.2024 г. Директора на НОИ С. град, е отхвърлил жалбата му срещу Разпореждане №РЖ-5-21-01579604/18.04.2024 г. на Ръководител по контрола на разходите ДОО за събиране на сумите по Ревизионен акт за начет № РА-5-21-01575129/05.04.2024 г., в общ размер на 12 683,37 лв., от които главница - в размер на 11 871,96 лв. и лихва - в размер на 811,41 лв.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд- София-град направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, чийто права са засегнати от оспорения административния акт, при спазване на срока по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл. 118, ал. 1 от КСО решение на директора на ТП на НОИ С. -град, поради което е процесуално допустима.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Разпоредбата на чл. 117, ал. 1, т. 2, буква "в" КСО предвижда пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт да се подават жалби срещу разпореждания за събиране на сумите по ревизионните актове за начет. Съгласно чл. 117, ал. 3

КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Оспореното решение на директора на ТП на НОИ – [населено място]-град е издадено от оправомощен орган, в рамките на неговата компетентност, съгласно разпоредбите на КСО. Разпореждане №РЖ-5-21-01579604/18.04.2024 г. за събиране на сумите по Ревизионен акт за начет № РА-5-21-01575129/05.04.2024 г. в общ размер на 12 683,37 лв., от които главница - в размер на 11 871,96 лв. и лихва - в размер на 811,41 лв. също е издадено от компетентен орган. Така цитираното разпореждане е издадено за ръководител на ТП на НОИ С. [населено място] Л. – директор на дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“ .

Те са издадени в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени фактическите и правни основания за издаването им. Не са допуснати нарушения в производството по издаването .

По силата на чл. 110, ал. 1, т. 1 КСО контролните органи на Националния осигурителен институт съставят на физическите лица, на юридическите лица и/или на осигурителите ревизионни актове за начет за причинените от тях щети на държавното обществено осигуряване от неправилно извършени осигурителни разходи, включително от неправилно удостоверяване на осигурителен стаж или осигурителен доход и от актове на медицинската експертиза, които са отменени, поради нарушаване на нормативните разпоредби при издаването им. По съставените актове за начет отговорните лица могат да направят възражения в 7-дневен срок от връчването им. Контролният орган се произнася по възражението с мотивирано заключение (чл. 110, ал. 2 от кодекса). Съгласно ал. 3 за събиране на сумите по ревизионните актове за начет длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното поделение на Националния осигурителен институт, или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението, издава разпореждания. Разпорежданията се издават в 14-дневен срок след изтичането на срока по ал. 2.

В настоящия случай, с Ревизионен акт за начет № РА-5-21-01575129/05.04.2024 г., потвърден с Решение №1040-21-260 от 20.05.2024 г. на Директора на НОИ С. град, е установено неправомерно изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност поради общо заболяване в размер 12 683.37 лв., от които 11 871.96 лв. - главница и 811.41 лв. - лихва, начислена на основание чл.113 от КСО за периода от 01.06.2023 г. до 30.11.2023 г.

Административният орган е установил, че осигурителя е нарушил чл.42, ал.3 от КСО, вр.чл.1, ал.2 и чл.8 от НПОПДОО.

От приложената счетоводна справка към административната преписка е видно, че на 25.04.2024г. осигурителят е внесъл сумата по Разпореждане № РЖ-5-21-01570604/18.04.2024 г. възлизаща на 12 683.37 лв., от които 11 871.96 лв. - главница и 811.41 лв. лихва.

Съдът счита за правилен извода на РО, че за периода от 01.07.2023г. до 30.11.2023г. на лицето И. Й. Н. неправомерно е изплатено парично. По реда на чл. 42, ал.3 от КСО, когато временната неработоспособност е настъпила

преди прекратяване на срочни трудови и служебни правоотношения, договори за военна служба и договори за управление и контрол на търговски дружества, паричното обезщетение се пипаща за не повече от 30 календарни дни след прекратяване на правоотношения или договорите. Ако временната неработоспособност е поради трудова злополука или професионална болест, паричното обезщетение се изплаща до възстановяване на работоспособността или до установяване на инвалидност.

Видно от наличните по делото доказателства, на 01.06.2023 г. е избран нов управител на „ДКЦ XXVIII София“ ЕООД, което води до обосноваване извод, че договорът за управление на И. Н. на ДКЦ е прекратен. На същия, съгласно посочената в предходния абзац законова разпоредба, се следва обезщетение за временна неработоспособност за периода от 18.05.2023г. до 30.06.2023 г. поради обстоятелството, че от 01.06.2023г. за Управител на „Диагностично-консултативен център XXVIII София“ ЕООД е вписан д-р Л. Я..

Твърдението на жалбоподателя, че преценката за изплащане на паричното обезщетение е на държавния орган, като отговорността за неправомерно извършени плащания от ДОО е негова, е неоснователно. Видно от преписката представяните от осигурителя в ТП на НОИ С.-град Удостоверения Приложение 9 /чл. 8 от НПОПДОО/, с данни послужили за отпускане на парично обезщетение за общо заболяване на Н., са представяни от „ДКЦ XXVIII – София“ ЕООД многократно некоректно попълнени в т. 9 от приложението, като по този начин осигурителя е способствал за неправомерно получаване на парични обезщетения от лицето, с което е причинил щети на фонд на ДОО.

По реда на чл. 8 от НПОПДОО, за всеки болничен лист осигурителите, техните клонове и поделения и осигурителните каси представят в НОИ удостоверение по образен съгласно Приложение № 9 с данни относно правото на парично обезщетение.

В Удостоверение Приложение № 9 /чл. 8 от ППОПДОО/ т. 1 е вменено на осигурителя да удостовери към деня на настъпване на временната неработоспособност, трудоустрояването или бременността и раждането дали лицето е осигурено за съответния риск: в т. 1.1, че лицето е осигурено по безсрочно/срочно правоотношение до дата и година; в т. 7. считано от дата. година правоотношението/осигуряването на лицето с прекратено; в т.9. работни дни или работни часове през периода по болничния лист, с право на парично обезщетение и работни дни работни часове, за които осигурителят изплаща възнаграждение.

С разпоредбата законодателят изрично вменява задължение на осигурителя да декларира правото на изплащане на парични обезщетения на лицата.

Съгласно чл. 23, ал. 2. от Инструкция № 1/03.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на 110И. неразделна част от ревизионния акт за начет са справките по чл. 17, ал. 1, т. 2. както и: 1. справки за произхода на начета, изготвени от контролните органи; 2. анализи; 3. съставени при ревизията протоколи и описи; 4. събрани при ревизията оригинални или заверени копия на декларации, обяснения и др.; 5. заверени преписи, извлечения или фотокопия на други събрани при ревизията документи, т.е анализът на контролния орган и справката за

неправилно изплатените обезщетения са неразделна част от съставения РАН. В случая, анализът към РАН съдържа достатъчно данни относно фактическите и правни основания за ангажиране на отговорността на осигурителя „ДКЦ XXVIII София " ЕООД, произхода на щетата за фонд „Общо заболяване и майчинство" на ДОО, размера на задължението, датите на плащанията на обезщетенията, дата до която е начислена лихвата, реда за подаване на възражения и приложенияте към РАН документи.

Имуществената отговорност по чл.110. ал.1. т.1 от КСО е гражданскоправна, обективна (безвиновна) и възниква по силата на изрична правна норма, поради което намира приложение само в осигурителните правоотношения. В случая противоправното поведение на осигурителя се изразява в неправилно прилагане на нормата на чл.42, ал.3 от КСО, неправилно удостоверяване на правото на парично обезщетение за временна неработоспособност в Удостоверение- Приложение № 9 /към чл.8. ал.1 от НГЮПДОО/, като императивно негово задължение.

Предвид изложеното настоящият състав намира, че атакуваното решение и потвърденото с него разпореждане се явяват законосъобразни и следва да бъдат потвърдени, а жалбата на „ДКЦ XXVIII С. " ЕООД – отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора и своевременно претендираното от процесуалния представител на ответника юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 3 АПК, такова се дължи в размер на 100 (сто) лева, определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 57-ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. С. Я. – управител на „Диагностично-консултативен център XXVIII - София“ ЕООД,[ЕИК], с адрес в [населено място], [улица], чрез адв.Д. Т., срещу Решение №1040-21-260 от 20.05.2024 г. на Директора на НОИ С. град, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане №РЖ-5-21-01579604/18.04.2024 г. на Ръководител по контрола на разходите ДОО за събиране на сумите по Ревизионен акт за начет № РА-5-21-01575129/05.04.2024 г., в общ размер на 12 683,37 лв., от които главница - в размер на 11 871,96 лв. и лихва - в размер на 811,41 лв.

ОСЪЖДА „Диагностично-консултативен център XXVIII - София“ ЕООД,[ЕИК], да заплати на Националния осигурителен институт юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 100,00 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.